

"van een zwart schaap en een zondenbok"

Boer Fluitjes had schapen en geiten. Ze waren allemaal verschillend. De schapen waren wit, voor zover een wit schaap nog wit kan zijn. Meestal is het een goor kleurtje, die jas die de schapen aan hebben. Hun wol moet dan ook flink gewassen worden na het scheren. Er was één zwart schaap bij. Gelukkig had die geen familie meer. Het is namelijk voor de familie het ergst zo'n zwart schaap.

De geiten en bokken waren verschrikkelijk. Ze stonken behoorlijk. Eentje was een beetje vreemd. Dat was de zondebok. Die moest nog de woestijn ingestuurd worden. Dat deed men namelijk met zondebokken. Dan waren ze zelf van alle ellende af.

Omdat het zwarte schaap eenzaam was en de zondebok ook, hadden ze contact met elkaar gezocht en waren dikke vrienden geworden. Het schaap zei tegen de bok: 'Als jij de woestijn in moet, ga ik met je mee. Samen zullen we wel een oase vinden!'

Hoewel de bok eerst tegensputterde, leek het hem een prima idee en toen het eenmaal zover was, liet de boer, toen hij zag dat het schaap meewilde het dier zijn gang gaan. Hoewel het eigenlijk niet de bedoeling was, kon hij het vertrek van het schaap alleen maar toe juichen. Zo'n zwart schaap was ook niet direct de trots van de familie en wat er aan het licht onttrokken kon worden, was weer mooi meegenomen. Hij had zelf nog een kelder vol katten. Als dat uitkwam kon hij misschien de schuld nog op schaap of bok schuiven...

dit verhaal heb ik al maanden geleden geschreven...

© augustus 2011, Alida, BasicPublishing.nl